

Staten, hvorved Grundværdien blev indført som selvstændigt Beskatningsgrundlag. Spørgsmaalet om at gennemføre en lignende Reform for den kommunale Beskatnings Vedkommende frembyder sig med saa megen mere Vægt, som den sidste Rest af Hartkornsskatterne fra næste Skatteaars Begyndelse forsvinder, og den kommunale Ejendomsbeskatning for Landets Vedkommende derfor, om Ændring ikke forinden gennemføres, udelukkende vil komme til at hvile paa Ejendomsskylden.

Med Hensyn til den Maade, paa hvilken man skal søge Reformen af den kommunale Ejendomsbeskatning gennemført, maa man have for Øje, at Forholdene stiller sig forskelligt, eftersom der er Tale om Landkommuner og Bykommuner. For Landkommunernes Vedkommende har Ejendomsbeskatningen været udnyttet stærkt, vekslende efter Tidernes Skattebehov, medens Ejendomsbeskatningen i Købstæderne altid har været af underordnet Betydning og paa Grund af sin Stivhed uegnet til at følge med Skattebehovets Vækst. En Sammenligning for de forskellige Skatteaar (Tabel 6) vil saaledes vise, at Købstæderne i normale Aar (Perioden 1905—1910) kun har udskrevet knapt $\frac{1}{6}$ af Beskatningen paa de faste Ejendomme, medens i Landkommunerne i samme Periode $\frac{3}{5}$ af Skatterne har hvilet paa Ejendommene; for de senere Skatteaars Vedkommende (f. Eks. Skatteaaret 1922—23) vil det ses, at Købstædernes Ejendomsskatter, fordi de er fikserede, udgør en endnu ringere Del af samtlige Skatter (ca. 6—7 pCt.), medens i Landkommunerne Ejendomsbeskatningen næsten udgør samme forholdsmæssige Del som i de før Krigen liggende Aar. Medens det derfor for Landkommunernes Vedkommende i det væsentlige kun gælder om at ændre Grundlaget for Ejendomsskatterne paa en saadan Maade, at de kommer til at hvile saa retfærdigt som muligt paa de enkelte Ejendomme, maa det for Købstædernes Vedkommende tillige blive Formaalet at aabne Adgang til en mere effektiv Ejendomsbeskatning, der kan aflaste Personbeskatningen. Der gør sig derhos den Forskel gældende paa By og Land, at Ejendomsskylden saa godt som ikke spiller nogen Rolle i Byerne (jfr. Tabel 3) og ej heller er indført i alle disse, idet Beskatningen væsentligst hviler paa det i Lovene af 1861 og 1863 angivne Grundlag, medens Ejendomsskylden i samtlige Landkommuner i de senere Aar har været og stadigt er Hovedgrundlaget for Ejendomsskatterne.

En Afvejelse af disse Hensyn fører til, at man i *Købstæderne* bør tilvejebringe de Ejendomsskatter, der tiltrænges til Personbeskatningens Aflastning, ved uden videre at lade den i disse Kommuner lidet betydende kommunale Ejendomsskyld afløse af en Grundskyld, og at denne gøres effektiv derved, at der foruden Maksimumsgrænsen fastsættes en Minimumsgrænse for Grundskyldens Udskrivning.

I *Landkommunerne* er det væsentligst Formaalet at omlægge Skatterne paa et saa retfærdigt Grundlag som muligt, saaledes at de foran paapegede Uligheder i Skattebyrden fjernes ved den fremtidige Beskatning. Dette Formaal naas hovedsagentligt ved Overgang til Grundskyld, der lægger Skattebyrden paa Jordens Værdi og ikke giver forøget Skat for de arbejdsskabte Værdier, der tilføres Jorden ved Bygninger og Forbedringer. En øjeblikkelig Overgang fra den hidtidige Ejendomsskyld til Grundskyld er imidlertid ikke uden Betænkkelighed, fordi Ejendomsskylden paa Landet efterhaanden er kommet til at udgøre den ganske overvejende Del af Ejendomsbeskatningen. En straks gennemført Afløsning af Ejendomsskyld med Grundskyld vilde derfor kunne give for stærke Forskydninger i Skattebyrden, idet der derved vilde ske en Forskydning af den nuværende Skattebyrde fra de Ejendomme, hvor Grundværdien er særlig lav i Forhold til Ejendomsskylden, til andre Ejendomme, navnlig de egentlige Landbrugsejendomme. For at undgaa for stærk Forskydning foreslaas det for Ejendomme uden Jordtilliggende at nedfælde i Gammelskatten en Del af den hidtil opkrævede Ejendomsskyld, jfr. herom nærmere Bemærkningerne nedenfor. Det samme Hensyn gør det derhos rimeligt, at der i alt Fald i en Overgangstid aabnes de Sognekommuner, der ønsker det, Adgang til at ligne paa Ejendomsskylden i et begrænset Omfang.

I Overensstemmelse hermed er det i Lovforslaget for *Sognekommunernes* Vedkommende bestemt, at Ejendomsskyld-Værdien afløses som Ligningsgrundlag af Grundværdien, men at de Sogneraad, der ønsker det, dog faar Adgang til *ved Siden* af Grundskylden at udskrive en begrænset Promeille paa Ejendomsskyldværdien efter tilsvarende Regler, som i Loven af 7. August 1922 er fastsat for Statens Ejendomsbeskatning, altsaa med et ensartet Fradrag paa 10 000 Kr. for alle Ejendomme. Beboelsesbygninger, opførte efter 1. Juni 1916 med Støtte efter Boliglovgivningen, fore-